

Věc C-625/19 PPU

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

22. srpna 2019

Předkládající soud:

Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

22. srpna 2019

Navrhovatel:

Openbaar Ministerie

Odpůrce:

XD

Předmět původního řízení:

Návrh státního zástupce na přezkum evropského zatýkacího rozkazu (dále jen „EZR“)

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU se týká 1) podmínek, za nichž je třeba státního zástupce považovat za „vystavující justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584 a 2) požadavku, aby proti rozhodnutí o vydání EZR muselo být možné podat opravný prostředek.

Předběžná otázka

Je třeba státního zástupce, který se účastní výkonu spravedlnosti ve vystavujícím členském státě, který jedná nezávisle při výkonu svých funkcí souvisejících přímo s vydáním evropského zatýkacího přezkumu a který vydal EZR, považovat za „vystavující justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí

2002/584/SVV, pokud soudce ve vystavujícím členském státě přezkoumal podmínky pro vydání EZR a zejména jejich přiměřenost před skutečným rozhodnutím tohoto státního zástupce o vydání EZR?

Uvedená ustanovení unijního práva

Článek 1 a 6 rámcového rozhodnutí [Rady] 2002/584/SVV o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1).

Uvedená ustanovení vnitrostátního práva

Článek 1 Overleveringswet (zákon o předávání) 2004/C 195/26 (Stb. 2004, 195)

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 XD byl dne 28. května 2019 zadržen v Nizozemsku na základě EZR, který vystavilo švédské státní zastupitelství dne 27. května 2019. Cílem EZR je předání vyžádané osoby za účelem trestního stíhání ve Švédsku. XD je ve Švédsku podezřelý z toho, že organizovaně pašoval společně s dalšími heroin a kokain do evropských zemí, mimo jiné do Švédska. Dotčený EZR je založen na vnitrostátním zatýkacím rozkazu, který vydal dne 27. května 2019 Göteborgs Tingsrätt (soud prvního stupně Göteborg, Švédsko).
- 2 Státní zástupce vydal dne 29. května 2019 návrh na přezkum EZR. Řízení bylo dvakrát přerušeno. Mezitím byly švédskému vystavujícímu orgánu položeny další otázky. Ve Švédsku se jedná o státní zastupitelství. Toto bylo určeno jako příslušný orgán ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584.
- 3 Otázky byly švédskému vystavujícímu orgánu předloženy za účelem přezkumu, zda vydání EZR tímto orgánem splnilo podmínky, které stanovil Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) v rozsudku ze dne 27. května 2019, OG a PI (Staatsanwaltschaften Lübeck a Zwickau, C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456).
- 4 Podle předkládajícího soudu z tohoto rozsudku vyplývá, že státního zástupce je třeba považovat za vystavující soudní orgán, pokud se podílí na výkonu spravedlnosti ve vystavujícím členském státě, jedná nezávisle a proti rozhodnutí státního zástupce o vydání EZR je možné podat opravný prostředek.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 5 Státní zastupitelství uplatňuje jako navrhovatel v této věci, že kritérium, z něhož vychází vnitrostátní soud při jeho rozhodnutí o vydání EZR, splňuje požadavky

rozsudku OG a PI, takže švédské státní zastupitelství bylo určeno správně jako vystavující orgán.

Stručné shrnutí odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 6 Na základě informací předložených švédskými orgány konstatuje předkládající soud ke stanovisku státního zastupitelství, že švédský státní zástupce se podílí na výkonu spravedlnosti ve Švédsku a jedná nezávisle; není vystaven riziku, že mu jsou v konkrétním případě v rámci vydání příkazu o vydání EZR uděleny přímo nebo nepřímo příkazy nebo pokyny od výkonné moci - např. od ministra spravedlnosti.
- 7 Švédský státní zastupitel tím splňuje alespoň první dva požadavky uvedené v bodě 4, aby byl považován za „vystavující justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584. Tyto požadavky stanovil Soudní dvůr v bodech 73 a 74 rozsudku OG a PI.
- 8 Z předložených informací však vyplývá, že ve Švédsku proti rozhodnutí státního zastupitelství o vydání EZR nelze podat opravný prostředek. S ohledem na tuto skutečnost je možné, že EZR v této věci nebyl vydán justičním orgánem ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584.
- 9 Požadavek, aby bylo možné podat proti němu opravný prostředek, vyplývá z bodu 75 rozsudku OP a PI. V tomto bodě Soudní dvůr uvádí následující: „Kromě toho, pokud právo vystavujícího členského státu svěřuje pravomoc k vydání evropského zatýkacího rozkazu určitému orgánu, který se účastní výkonu soudnictví tohoto členského státu, avšak není sám [soudcem nebo] soudem, rozhodnutí o vydání takového zatýkacího rozkazu, a zejména přiměřenost takového rozhodnutí musí být možno napadnout v uvedeném členském státě soudní žalobou, která plně splňuje požadavky na účinnou soudní ochranu“.
- 10 Pojem „takový zatýkací rozkaz“ může odkazovat pouze na „evropský zatýkací rozkaz“ a neopouští žádný prostor pro odkaz na jiný zatýkací rozkaz než na EZR, zejména nikoli na vnitrostátní zatýkací rozkaz založený na EZR.
- 11 V bodě 67 rozsudku OG a PI rozlišuje Soudní dvůr tedy dvě úrovně ochrany při procesních a základních právech. První úroveň se vztahuje na ochranu při vydání vnitrostátního zatýkacího rozkazu, zatímco druhá úroveň se vztahuje na ochranu při vydání EZR.
- 12 Švédský státní zástupce uvedl v projednávané věci, že kritérium uvedené v bodě 75 rozsudku OG a PI neplatí s ohledem na kritérium uvedené v bodě 68. Podle něj totiž postačí, aby rozhodnutí, které splňuje požadavky účinné právní ochrany, bylo přijato pouze na jedné ze dvou úrovní ochrany uvedených v bodě 68.
- 13 Jak vyplývá z bodu 68, dvě úrovně ochrany mimo jiné implikovaly, že rozhodnutí, které splňuje požadavky na účinnou soudní ochranu, je přijato „alespoň“ na

základě jedné ze dvou úrovní ochrany. To znamená, že pokud je EZR vydán orgánem, který se účastní výkonu spravedlnosti, který však není soudcem nebo soudem, musí být vnitrostátní zatýkácí rozkaz vydán soudcem nebo soudem.

- 14 V bodě 69 rozsudku OG a IP Soudní dvůr konstatuje následující: „Z toho vyplývá, že pokud právo vystavujícího členského státu svěřuje pravomoc k vydání evropského zatýkácího rozkazu určitému orgánu, který se sice účastní výkonu spravedlnosti tohoto členského státu, avšak není soudcem ani soudem, takové vnitrostátní soudní rozhodnutí, jako je vnitrostátní zatýkácí rozkaz, na jehož základě je evropský zatýkácí rozkaz vydán, musí splňovat takovéto požadavky“.
- 15 Z výše uvedeného bodu 68 je tedy třeba vyvodit, že rozhodnutí soudce nebo soudu je nezbytné alespoň na základě jednoho ze dvou stupňů ochrany. Z bodu 70 vyplývá, že v takovém případě, jako je případ uvedený v bodě 69, je úroveň ochrany na vnitrostátní úrovni - totiž vnitrostátní zatýkácí rozkaz, na němž je založeno rozhodnutí o vydání EZR, zaručena.
- 16 Z bodů 71 a 72 výše uvedeného rozsudku vyplývá, že zajištění druhé úrovně ochrany náleží orgánu, který přijímá rozhodnutí o vydání EZR; „a to i tehdy, když se daný evropský zatýkácí rozkaz zakládá na vnitrostátním rozhodnutí vydaném soudcem nebo soudem“.
- 17 V rámci této druhé úrovně ochrany je v první řadě nezbytné, aby vystavující justiční orgán při přijímání rozhodnutí o vydání EZR nebyl „vystaven jakémukoli riziku, že by podléhal zejména individuálnímu pokynu ze strany výkonné moci“ (bod 73 a 74). Pokud je pro vydání EZR příslušný (zcela nezávislý) orgán, který se účastní výkonu spravedlnosti, avšak který není soudcem i soudem, musí být rozhodnutí o vydání EZR a zejména jeho přiměřenost krom toho („krom toho“, jak je uvedeno v bodě 75) přezkoumatelné takovým způsobem, který splňuje v plném rozsahu požadavky účinné soudní ochrany, jinými slovy musí být předmětem řízení před soudcem nebo soudem.
- 18 Nic ve znění výše uvedeného bodu 68 – zejména nikoli slovo „alespoň“ – nevylučuje platnost požadavků uvedených v bodě 75, pokud je rozhodnutí na vnitrostátní úrovni přijato soudcem nebo soudem. Bod 68 pouze vyžaduje, aby soudce nebo soud přijal buď vnitrostátní rozhodnutí nebo vydal EZR. V prvním případě k tomu bod 75 doplňuje, že proti rozhodnutí o vydání EZR přijatému jiným orgánem než je soudce nebo soud musí být možné podat opravný prostředek u soudce nebo soudu.
- 19 Požadavky uvedené v bodě 75 a 68 rozsudku OG a PI tedy platí současně.
- 20 To vyplývá rovněž z rozsudku ze dne 27. května 2019, PF (nejvyšší státní zástupce Litvy, C-509/18, EU:C:2019:457), který byl vydán v tentýž den jako rozsudek OG a PI. V této věci byl vydán vnitrostátní zatýkácí rozkaz soudem (body 22 a 54 rozsudku), nejvyšší státní zástupce Litvy se účastnil mimo jiné výkonu spravedlnosti (bod 42) a bylo zajištěno, že nejvyšší státní zástupce je nezávislý na výkonné moci; Předkládající soud však musel přezkoumat, „zda

rozhodnutí tohoto státního zástupce o vydání evropského zatýkacího rozkazu mohou být napadena opravným prostředkem, který v plném rozsahu splňuje požadavky na účinnou soudní ochranu“ (bod 56).

- 21 I když byl vnitrostátní zatýkací rozkaz vydán soudcem nebo soudem, musí být možné podat proti rozhodnutí o vydání EZR opravný prostředek k soudu nebo soudci, pokud toto rozhodnutí bylo vydáno jiným orgánem než soudcem nebo soudem. Tuto otázku považoval předkládající soud v dřívějším rozsudku ze dne 5. července 2019 již za „éclairé“. Jelikož se v projednávané věci jedná o rozhodnutí o vydání EZR, které bylo vydáno švédským státním zastupitelstvím, a tedy nikoli soudcem nebo soudem, musí být podle znění obou rozsudků ze dne 27. května 2019 splněny oba požadavky uvedené v bodech 68 a 75 rozsudku OG a PI.
- 22 Po vydání obou rozsudků ze dne 27. května 2019 však předkládající soud v různých věcech týkajících se několika členských států konstatoval, že právní předpisy dotčených členských států nestanoví žádný opravný prostředek proti rozhodnutí o vydání EZR ve smyslu bodu 75 rozsudku OG a PI. V některých z těchto věcí bylo uvedeno, že kritérium, z něhož vycházel vnitrostátní soud při jeho rozhodnutí o vydání vnitrostátního zatýkacího rozkazu, splňuje požadavky těchto bodů.
- 23 Tak je tomu i v tomto případě. Ačkoli švédské právní předpisy *nestanoví* opravný prostředek proti rozhodnutí o vydání EZR ve smyslu bodu 75 rozsudku OG a PI, lze z informací švédských orgánů vyvodit, že přiměřenost vydání EZR byla posouzena v rámci přezkumu návrhu na vydání vnitrostátního zatýkacího rozkazu. Z informací, které švédský státní zástupce obdržel o průběhu řízení týkajícího se XD ve věci vnitrostátního vydávacího rozkazu, dále vyplývá, že, jak bylo uvedeno několikrát v tomto řízení, EZR měl být vydán za účelem zatčení XD a následného předání do Švédska.
- 24 Z tohoto důvodu vzniká otázka, zda soudní přezkum, provedený v rámci přijetí vnitrostátního soudního rozhodnutí – a tedy před skutečným rozhodnutím státního zastupitelství o vydání EZR – zejména přiměřenosti možného vydání EZR, splňuje zásady, které jsou vyjádřeny v podmínce, že rozhodnutí státního zastupitelství o vydání EZR musí být přezkoumatelné takovým způsobem, který splňuje v plném rozsahu požadavky účinné soudní ochrany.
- 25 Při odpovědi na tuto otázku je relevantní, že přezkum přiměřenosti s ohledem na účinnou soudní ochranu před nepřiměřeným rozhodnutím o vydání EZR musí být proveden *ex nunc*. Ačkoli vnitrostátní soudní rozhodnutí a rozhodnutí o vydání EZR byla v projednávaném případě vydána tentýž den, může mezi vydáním vnitrostátního soudního rozhodnutí – a tím předchozím přezkumem přiměřenosti vydání EZR – a vydáním EZR obecně uplynout určitá doba. V této době by mohly nastat nové skutečnosti a okolnosti, které jsou relevantní pro přiměřenost vydání EZR. V takovém případě nemůže předchozí soudní přezkum nabídnout účinnou soudní právní ochranu proti nepřiměřenému rozhodnutí o vydání EZR. Bylo-li by třeba na otázku odpovědět kladně, bylo by tedy logické v každém případě použít

podmínku, že skutečné rozhodnutí o vydání EZR musí být vydáno co možná nejrychleji po provedení přezkumu přiměřenosti.

- 26 Soudní dvůr se doposud nezabýval otázkou uvedenou v bodě 24. Podle názorů některých vystavujících orgánů z několika členských států je třeba na tuto otázku odpovědět kladně, zatímco rozsudek OG a PI podle znění naznačuje zápornou odpověď. Je tedy třeba předložit otázku Soudnímu dvoru.
- 27 Její zodpovězení je krom toho nezbytné pro rozhodnutí, které má přijmout předkládající soud.
- 28 Pokud předběžný přezkum zejména přiměřenosti vydání EZR provedený soudcem, který vydal vnitrostátní vydávací rozkaz, *nesplňuje* zásady, které jsou vyjádřeny v podmínce, že rozhodnutí státního zástupce o vydání EZR musí být soudně přezkoumatelné takovým způsobem, který v plném rozsahu splňuje požadavky účinné soudní ochrany, nelze EZR ani přezkoumat ani rozhodnout o žádosti o předání.
- 29 Pokud takový předběžný přezkum přiměřenosti vydání EZR splňuje tyto podmínky, musí předkládající soud EZR věcně přezkoumat a meritorně rozhodnout o jeho výkonu.
- 30 Předkládající soud žádá Soudní dvůr, aby na tuto žádost o rozhodnutí o předběžné otázce použil naléhavé řízení podle čl. 267 odst. 4 SFEU a článku 107 jednacího řádu.
- 31 Vyžádaná osoba se do rozhodnutí o žádosti o předání nachází ve vazbě. Toto rozhodnutí nemůže předkládající soud přijmout, dokud Soudní dvůr neodpoví na předběžnou otázku. Bezodkladná odpověď Soudního dvora má tedy vliv přímo a rozhodujícím způsobem na délku vazby vyžádané osoby.